

VSDTP:n KESKUSKOMITEALLE

3. X. 05.

Hyvät ystävät! Sain tukun asiapapereita ja kuulin Deltan yksityiskohtaisen kertomuksen. Kiiruhdan vastaamaan kohta kohdalta.

1) En voi saapua sovittuna aikana, koska on vallan mahdotonta jättää nyt lehti. Voinov on juuttunut Italiaan. Orlovski jouduttiin lähettämään asialle. Ei ole kenelle jättää lehteä. Matka lykkäytyy siis Venäjän lokakuuhun, kuten olette määränneet.

2) Toistan mitä hartaimmin pyyntöni: vastatkaa Kansainväliselle toimistolle virallisesti. Lähetättekö jonkun ulkomaiseen konferenssiin. Tarkalleen: kenet ja milloin. Ehkä nimitätte jonkun, siitäkkin tarkasti. Muussa tapauksessa nolaatte itsenne uskomattomasti Kansainvälisen toimiston silmissä.

3) Plehanovista niin ikään on sanottava virallisesti ja lopullisesti: joko tai ei. Mutta kenet nimitettäisiin? Tämän kysymyksen lykkääminen on sangen vaarallista.

4) Tehkää nopeammin virallinen päätös julkisesta kustantamosta. Laatimalla Malyhin³⁵¹ kanssa tehtävän sopimuksen luonnoksen en tuottanut teille hitustakaan vahinkoa, sillä se on luonnos. Toistan vain, että Malyh on antanut ansiomahdollisuudet hyvin monille tšekäläisille, joita puolue ei kykene ylläpitämään. Sitä älkää unohtako. Kehottaisin tekemään sopimuksen myös Malyhin kanssa ja jatkamaan asioimista toistenkin kanssa Schmidtin hengessä.

5) Mitä tulee miltei kaikkien asiamiesten oppositioon KK:aa kohtaan, sanon seuraavaa. Ensiksikin, Insarovin ja

Ljubitshin kooptointi, jota kannatan täydellisesti, saa oletettavasti aikaan suuren parannuksen. Toiseksi, osaltaan asiamiehet nähtävästi hieman liioittelevat. Kolmanneksi, eiköhän olisi parasta sijoittaa osa asiamiehistä komiteoihin antaen heidän tehtäväkseen hoitaa koko 2—3 naapurikomiteankin aluetta? Ei pidä liioitella taktiikan yhtenäisyyttä: tietty komiteain toiminnan ja suunnitelmien eroavuus ei ole haitaksi.

6) Pitäisin tavattoman tärkeänä huolehtia 4. edustajakokouksesta ³⁵². On jo aika. Se myöhästyy todennäköisesti 1/2 vuotta, minimum, ehkä enemmänkin. Silti on aika. Mielestäni olemme jossain määrässä syypäitä siihen, että on päästetty kuri höltymään eräissä komiteoissa ja annettu olla noudattamatta 3. edustajakokouksen päätöksiä, jotka koskevat menshevikkien mukaantulon ehtoja. Elleivät nämä komiteat, jotka samaan aikaan sekä tunnustavat että ovat tunnustamatta 3. edustajakokouksen, määrää selvästi kantansa 4. edustajakokoukseen mennessä, on seurauksena kaaos. Osa niistä ei tule 4. edustajakokoukseen. Jälleen skandaali. Osa tulee ja vaihtaa rintamaa edustajakokouksessa. Meidän täytyy erottaa toisistaan politiikka, joka merkitsee kahden osan yhdistämistä, ja politiikka, joka merkitsee kahden osan *sekoittamista* toisiinsa. Suostumme kahden osan yhdistämiseen. Emme suostu koskaan kahden osan sekoittamiseen. Jakautukaa selvästi, täytyy meidän vaatia komiteoilta, sitten kaksi edustajakokousta ja sen jälkeen yhdistyminen. Kaksi kokousta samaan aikaan ja samassa paikassa, ja ne sitten käsittelevät ja hyväksyvät jo ennakkolta valmistellut yhdistymisluonnokset.

Nyt on kuitenkin *kamppailtava* mitä päättävimmän puolueen kahden osan *sekoittamista* vastaan. Neuvoisin esittämään asiamiehille aivan selvästi tällaisen ohjelauseen ja velvoittamaan heitä noudattamaan sitä elämässä.

Syntyy kauhea sotku, ellei niin tehdä. Mensheveikeille on kaikkalainen sekaannus edullista, ja he tulevat aiheuttamaan sitä kaikin tavoin. Heille „ei voi enää huonommin käydä” (sillä ei voi olla mitään huonompaa kuin on heillä vallitseva hajaannus), mutta me pidämme arvossa järjestöämme, vaikka se onkin kehityksensä alkuasteella, ja puolustamme sitä kynsin hampain. Mensheveikeille on edullista panna kaikki sekaisin ja tehdä 4. edustajakokouksesta uusi

skandaali, sillä he eivät edes ajattele *oman* edustajakokouksensa pitämistä. Meidän taas on kohdistettava kaikki voimamme ja ajatuksemme puolueen *meikkäläisen* osan tiivistämiseen ja parempaan järjestämiseen. Tämä taktiikka tuntuu „itsekkäältä”, mutta se on ainoaa järkevää taktiikkaa. Jos saamme rivimme hyvin tiiviiksi ja täysin järjestyneiksi, jos häädamme luotamme kaikki happamalla mielellä olevat ja yliloikkaarit, niin meidän luja ydinjoukko, vaikka se ei olekaan kovin suuri, vie mukanaan koko „järjestöllisesti sumuisen” joukon. Mutta ellei meillä ole ydinjoukkoa, menshevikit hajotettuaan omat rivinsä hajottavat meidänkin rivimme. Kun meillä on luja ydinjoukko, me pakotamme heidät pian solmimaan liiton kanssamme. Jos meillä ei tule olemaan ydinjoukkoa, voittoa ei peri toinenkaan ydinjoukko (sitä ei ole), vaan sen perivät *sotkijat*, ja vakuutan, että silloin alkaisi uusi riita, uusi kiertämätön hajaannus ja vihamielisyys, joka olisi sata kertaa pahempi kuin aikaisempi.

Ryhtykäämme valmistelemaan todellista yhdistymistä kartuttamalla *omia* voimiamme ja hahmottelemalla *selvästi* sääntö- ja taktillisia normeja. Ja tyhjänpäiväiset yhdistymisestä lörpöttelijät, jotka *sekoittavat* puolueen eri osien välisiä suhteita, on mielestäni karkotettava armotta keskuudestamme.

Puristan kättänne. Teidän *N. Lenin*

Kirjoitettu Genevessä

Julkaistu ensi kerran v. 1926

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*